

Stane Črnčič

PESMI V JEZIKU TRAV

BESEDE

nebo in zêmlja ne
bosta prešla
besede ne bodo
prešle
so besede

so večne so rojene
na nebu
iz mojih dlani rastejo – rože
ne bo jih posrkal
lunin mrk
ne bo jih okrušila
barvna eksplozija

ne bodo
jih okrušile
jezne molitve
ne bodo
vsenaučene
same s seboj
se pogovarjale

v
jeziku trav
se ponujale
na semnju
b
e
s
e
d

GOZDNA MOLITEV

(Za yogija)

zeleni naborki bukev
jelš in
obrnejo stran docela popisano
v molk

načesani lasje borovcev
znova tam

veter
kot neuglašeno glasbilo
in kar brez not
igra igra
svojo enolično gozdno
molitev

ČARPTICA

Nebo pôje
S ptičjo pisavo
izpišem krilatico – besedo
in ji
odprem kletko:
naj poletí
v
nebo
in se vrne v mojo dlan
v
zavetje tisočerih
iskanj
vprašujoč po soncu
ki poplavlja

Nebo pôje
Ptičja pisava izginja
na parobkih oglatih
sonc in zvezd
in njihovih
jeznih molitev

NEMIR

pišem pesem iz svetlobe
in kačjega repa

ko so mi

modri prerokovali da
bo

zrastla v nebo

ko jo bo

listal veter

in odsotne rôke

tam živečih

ČAS

... medtem ko si
zakon zaman lomi
peresa, medtem ko ne
izpiše ptice

na nebo

medtem, ko ne
izpiše svoje hvalnice
svobodi, medtem ko
ga mi hvalimo

GORA

izpisana z metuljasto
pisavo sanj: je moja pot
med včeraj in
danes

a jutri

bo na nebu gorela
gorečka
in me spečega spala
sama

s seboj se

s

v

e

t

i

l

a

PISMO

tri grlice sedijo
na stoprstnih prstih Gospoda
poezije

tri grlice jedo z rôke
naših veselih otrok,
svetilničarjev
z betlehemske zvezde

KAMEN

brezspolen izpisan
v knjigo Kralja
poezije oblešči
v jeziku neba se vsenaučen

se naseli
od vzhoda do zahoda
besede se sklonim
vâse in vnebotesno
se lovim

KANKAN

zeleni naborki trav –
ozaljšana bolečina –
poklekнем
pred tvoje noge
obute v hijacinte

SONCE

naj utonem
v barvi neba
naj se zabolim, sonce
sijoče od vzhoda
do zahoda tvojega imena
ga Šiva

s svojimi
štirimi rokami
pospremi spat

NAGOVOR

govoril sem
doneče besede
ne da bi premikal
ustnice

glas je silil
s svojo
površno molitvijo
v školjko ušesa

v sfero
nadnaravnega
v tiho mrmranje
večernic

v nebo in z rožo
rožnega venca
s svetnico
ki je prebiral

jagode
je zablodil
z zlomljenim
glasom